

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Паскал Бояджийски, член на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ) по решение № 248 от 27.06.2013 г. на КПУКИ, постановено по искане с рег. № И-11/14.01.2013 г.

Не споделям мотивите на колегите, формирали мнозинство при приемането на горесцитираното решение, с което е установен конфликт на интереси по отношение на Ц. П. Й., ЕГН ***** за нарушение на чл. 8, изр.1, предл. 1, 2 и 4 от ЗПУКИ и на чл. 10, ал. 1, предл.1 от ЗПУКИ, и е установено неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ по следните съображения:

Съставът на нарушението, който колегите приемат за осъществен по чл. 8, изр. 1, предл. 1, 2 и 4 от ЗПУКИ има следните елементи: на първо място – лице, заемащо публична длъжност; на следващо място – участие на лицето, заемащо публична длъжност в която и да е от следните дейности: **подготовка, обсъждане, приемане, издаване или постановяване** на актове, изпълнение на контролни или разследващи функции, или налагането на санкции; на последно място – актът, съответно изброените дейности, да са в частен интерес на лицето, заемащо публична длъжност или на свързано с него лице. Дефиницията на частен интерес е посочена в чл. 2, ал. 2 от ЗПУКИ, съгласно който частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност или за свързано с него лице. Законът дефинира и понятията „облага“ – в чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ, и „свързано лице“ – в §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ. Частният интерес от своя страна може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на служебните правомощията или задълженията от лицето, заемащо публична длъжност и така да възникне конфликт на интереси.

В случая не е налице акт в частен интерес. Такъв акт би била заповедта на кмета на общината и договорът за продажба на имотите, предмет на търга, при това само ако се приеме че тези актове водят до облага по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ за свързани с кмета на общината лица. От наличните по преписката доказателства не се установи кмета на община Мирково да е издавал акт по чл. 35, ал. 6 от Закона за общинската собственост (ЗОС). Искането до КПУКИ е именно в тази връзка – по реда на чл. 19 от ЗПУКИ да се произнесе с решение дали е налице конфликт на интереси, ако бъде сключен договор за продажба между кмета на община Мирково и свързаните с нея лица.

Утвърденият акт за общинска собственост не е акт в частен интерес, тъй като съгласно чл. 5 от ЗОС той е официален документ, с който общината удостоверява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху имоти. Лицето, което се ползва от акта е общината, която е публичноправен субект и не попада в категорията по §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ. Ето защо утвърждаването на актовете за общинска собственост от кмета на община Мирково не е в частен интерес.

Подписването на докладни записки от кмета на общината във връзка с приемането на решения за продажба по т.1 и т. 3 на Протокол №13/30.08.2012г. на ОбС-Мирково и за актуализацията на програмата на общината за управление и разпореждане с имоти общинска

собственост, както и участието на кмета на общината в обсъжданията по тези точки, не е в частен интерес, нито е подготовка на акт в частен интерес. Цели се продажба на общински имоти, приходите от която ще постъпят в общинския бюджет. В тази връзка определянето на независим оценител, който да извърши оценката на имотите, обявени за продажба чрез публичен търг със заповед № 188/13.09.2012 г. и заповед № 268/22.11.2012 г. на кмета на община Мирково не е в частен интерес, а е в интерес на общината – цената, по която тя ще продаде имотите си да не е по-ниска от пазарната. Начинът на продажбата е публичен търг, а не пряка продажба на конкретно лице, т.е. възможността всеки желаещ да се яви на търга и закупи имотите е гарантирана. Продажните цени на имотите са определени от независим оценител и няма данни те да са по-ниски от пазарните. Заповедите за обявяването на търговете (конкурси) № 188/13.09.2012г. и № 268/26.11.2012 г. и заповед №304/21.12.2012г. за назначаването на комисията, която да проведе единия от конкурсите, не са актове в частен интерес, тъй като с тях не се създава облага за лице по чл. 2, ал. 2 от ЗПУКИ, а се цели законосъобразното провеждане на процедурата по продажбата и защитата на интереса на общината. Съгласно чл. 35, ал. 1 от ЗОС решението да се продаде общински имот, т.е. решението дали общината желае да получи приход чрез продажба на имоти, не е в компетентността на кмета, а на общинския съвет. При положение, че общинския съвет е взел решение за продажбата на тези имоти, то публичният интерес, интересът на общината, ще е защитен с изпълнението на решението на общинския съвет и получаването на продажната цена от спечелилия търга купувач. Доколкото с решението не се визира лицето, което ще участва на търга, нито се решава продажбата да стане на конкретно определено лице, а се допуска участието на всеки желаещ на търга, то същото не представлява акт в частен интерес. За да е налице частен интерес е необходимо да се установи наличието на облага от акта за лице, заемащо публична длъжност или за свързано с него лице, а в случая общинският съвет като орган не попада в категорията по чл. 3 от ЗПУКИ, нито има свързани с него или лица.

Липсват и доказателства за получаване на глас, подкрепа, влияние и създаване на привилегия в полза на свързани с кмета лица. Кметовете на общини не разполагат с правомощие да гласуват – на основание чл. 46, ал. 2 от ЗМСМА в изпълнение на своите правомощия кметовете издават заповеди. Спазването на разпоредбите на ЗОС и съответната наредба на общинския съвет за разпореждане с имоти – общинска собственост не може да обоснове оказването на подкрепа или влияние, както и създаването на привилегия. По-скоро неспазването на установения ред и специалната цел, заради която е извършено нарушението му би било доказателство за наличието на посочените видове нематериална облага, но такива действия не се установиха. Исканията за закупуване на имоти от свързаните с кмета лица са направени на 21.03.2012 и 26.07.2012 г., а обявяването на търговете не е станало непосредствено след това, за да може да се мисли за различно отношение. е станало на 13.09.2012 г. и 22.11.2012 г., като търговете са проведени след около месец от последните заповеди, периодът от почти половин година също не предполага извод за изключителност и бързина при провеждане на процедурите.

Фактическият състав на чл. 10, ал. 1, предл.1 от ЗПУКИ изисква да бъдат установени следните предпоставки: лице, заемащо публична длъжност; използване от това лице на

информация, получена при изпълнението на правомощията или задълженията му по служба; използването на информация да е в частен интерес; използването да е станало докато лицето е заемало длъжността и една година след напускането, освен ако в специален закон е предвидено друго. В случая няма данни кога кметът на община Мирково е осъществил твърдяното нарушение, как и кога е получил информацията – номерата на имотите, описани в заявленията от 21.03.2012 г. и 26.07.2012 г., получена ли е тази информация при изпълнението на правомощията или задълженията му по служба. Изводът, че точните данни, конкретизиращи имотите, описани в заявленията от 21.03.2012 г. и 26.07.2012 г., са могли да станат известни след съставянето на актовете за общинска собственост не държи сметка за обстоятелството, че АЧОС за съответните имоти са съставени след подаването на заявленията, поради използването на данни от тях към датата на подаването на заявленията е обективно и логически невъзможно. В допълнение, въпросната информация – номерата (идентификаторите) на общински имоти може да бъде получена от други източници (скиците на имоти, съседни на общинските и др.) или от Общинска служба „Земеделие“ – Мирково, която съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗСПЗЗ е териториално звено на съответната областна дирекция „Земеделие“ на Министерството на земеделието и храните.

Не е налице и нарушение на чл. 5 от ЗПУКИ, поради което изпращането на преписката до ОИК – Мирково не е необходимо. Видно от Търговския регистър СД „Н.-Н. И СИЕ“ е в ликвидация със срок на ликвидацията 30.01.2010 г., като търговската дейност е прекратена считано от 30.07.2009 г. от която дата е назначен и ликвидатор – Б. Е. Й.. Съгласно разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ТЗ ликвидацията се извършва след прекратяване на дружеството, към датата на избиране на Й. за кмет на община Мирково дружеството е прекратено и не осъществява търговска дейност, поради което и забраната на чл. 41, ал. 1 от ЗМСМА не е нарушена.

При липсата на частен интерес от акта – решението на общинския съвет не са налице и предпоставките за подаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в срока по чл. 16 от ЗПУКИ, поради което лицето не бива да носи административнонаказателна отговорност за неподдаването на подобна декларация.

Подпис:

/Паскал Бояджийски/